

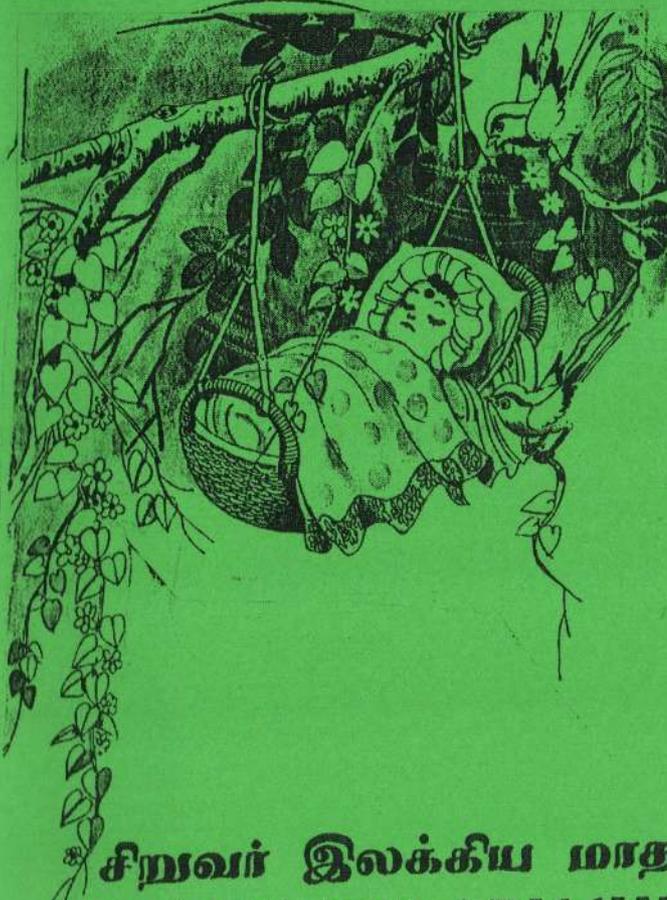
சிறுவர்

கிண்டர்

19:1 2.97

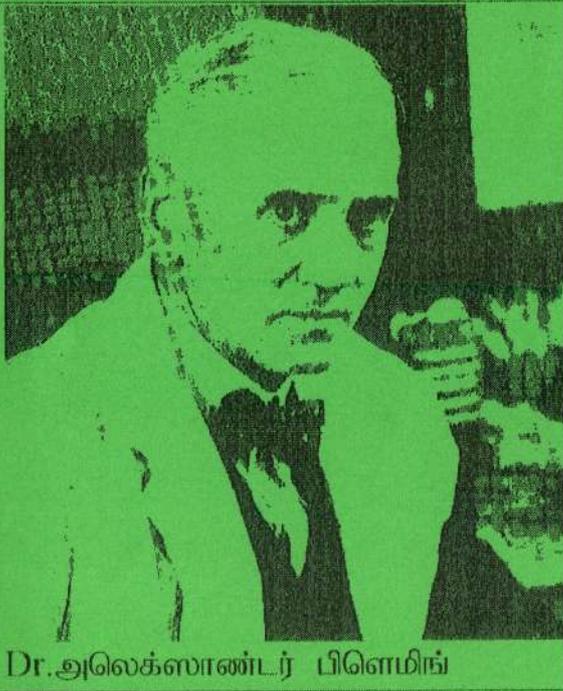
கிண்ணம்: 8

எண்ணம்: 12

சிறுவர் இலக்கிய மாத சஞ்சிகை.
KINDERLITERARISCHES MAGAZIN

எதிர் பாராத சந்திப்பு

Dr. அலெக்ஸாண்டர் பிளெமிங்

அன்று
அந்தக்
குளத்தில்
யாரையுமே
காண
வில்லை.
குறுகலான
பாதை
வழியே
வீட்டை
நோக்கி
வந்து
கொண்டிரு
ந்த
சிறுவனுக்
குக்

குளத்தில் நீச்சலடிக்க ஆசையாக இருந்தது. உடனே இறங்கி நீந்தத் தொடங்கினான். திடீரென்று அவனது காலின் தசை இறுக்கம் கண்டு நோவெடுத்தது.

அதை மாற்ற பலவிதமான முயற்சி செய்தும் அவனால் முடியவில்லை. நீருக்குள் மூழ்கி இறந்து விடுவோமோ! என்ற பயம் சிறுவனுக்கு ஏற்பட்டது. தன் பலம் கொண்ட

மட்டும் உதவி கோரி அழுதான். புல்வெளியில் மாடு மேய்த்துக் கொண்டிருந்த சிறுவனுக்குக் கேட்டது. ஓடி வந்தவன், நீருக்குள் ஆபத்தில் மூழ்கியிருக்கும் நிலை கண்டு அச்சிறுவனைக் காப்பாற்றினான்.

அவனை அவனது வீட்டுக்கும் கூட்டிச் சென்றான். வீடு, காப்பாற்றிய சிறுவன் மிகவும் வசதியானவன் என்று தெரியப் படுத்தியது. தன் மகனைக் காப்பாற்றிய ஏழைச் சிறுவனை வீட்டுக்காரர் விசாரித்தார். பின் அவனிடம் பெரியவனாகி என்ன செய்யப் போகிறாய்? என்று கேட்டார். அவன் சொன்னான், “மருத்துவனாக வேண்டும் என்று ஆசை. நாங்கள் ஏழை விவசாயிகள். என்ன செய்ய முடியும்! நானும் விவசாயியாகத் தான் இருப்பேன்” என்றான்.

வீட்டுக்காரர் அச்சிறுவனிடம் “நீ மருத்துவம் பாடி உன் படிப்புச் செலவை நான் ஏற்கிறேன்.” என்றார். வருடங்கள் பல கழிந்தன. இங்கிலாந்தும் பிரதமரான வின்ஸ்டன் சேர்ச்சில் கடுமையான நிமோனியாக் காய்ச்சலில் பீடிக்கப் பட்டிருந்தார். அவருக்கு வைத்தியம் செய்ய சாதாரண வைத்தியர்களா வருவார்கள்!. பென்சிலின் மருந்தைக் கண்டு பிடித்த பெருமைக்குரிய Dr.அலெக்ஸாண்டர் பிளெமிங் வரவழைக்கப் பட்டார்.

வின்ஸ்டன் சேர்ச்சில்

தன் அரிய
கண்டு
பிரிப்பான
பென்சிலின்
மருந்தின்
மூலம்
காப்பாற்றி
னார்
பிளெமிங்.
இரண்டாவ
து
தடவையாக
க்
காப்பாற்றி
னார். ஆம்

முன்பு குளத்தில் மூழ்க இருந்த சிறுவன்
வின்ஸ்டன் சேர்ச்சில். இப்போது பிரதமர்
வின்ஸ்டன் சேர்ச்சில். மாடு மேய்த்த சிறுவன்
யாரென்று உங்களுக்குத் தெரிகின்றதல்லவா!
அலெக்ஸாண்டர் பிளெமிங் தான் அது.

தோல்வி உட்பட எதைக் கண்டும் துவண்டு விடாமல்
அஞ்சாமல் எடுத்துக் கொண்ட இவ்விதத்தை நோக்கி
உறுதியாகச் செல்ல வேண்டும். அதற்குத் தான் நாம்
உருவாக்கிக் கொள்ளும் உறுதிமொழி உதவும்.

- சக்தி காவெயின் -

முயலும் சிங்கமும்.

இந்தக் கதை “புத்த ஜாதகக் கதையில் இருந்து எடுக்கப் பட்டது. இவைகள் புத்தர் தன் சீடர்களுக்குக் கூறிய கதையாகவே நம்பப் படுகின்றது. இக் கதைகள் புத்தரின் தாய்மொழியான பாலி மொழியில் எழுதப் பட்டவை. இக் கதைகள் பலமொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப் பட்டிருக்கின்றன. கிட்டத் தட்ட இருபத்தைந்து நூற்றாண்டுகள் கழிந்தும் அவை நிலைத்திருக்கின்றன. அவற்றில் ஒரு கதையை உங்களுக்குத் தருகிறோம்.

கடற்கரையில் பெரிய காடு ஒன்று இருந்தது சிங்கம் அடர்ந்த காட்டில் வசித்து வந்தது. அங்கிருந்த குகையில் முயல் ஒன்று வாழ்ந்து வந்தது. குகையின் வாசலில் இரண்டு பெரிய மரங்கள் காணப்பட்டன. அவற்றில் பெரிய மரத்தில் பெரிய காய்களும், சிறியதாக இருந்ததில் காய்கள் இல்லை. ஆனாலும் பருமனான கிளைகளும் நிறைய இலைகளுடன் அடர்ந்து செழிப்பாக இருந்தது.

முயல் மிகுந்த கற்பனை கொண்டதாக இருந்தது. எந்நேரமும் கற்பனை உலகிலேயே வாழ்ந்து வந்தது. ஒருமுறை அது “இந்த உலகம் அழிந்து விட்டால் நான் என்ன செய்வது?” என்று யோசித்தது. திடீரென்று பெரிய சத்தம் கேட்டது. பெரிய மரத்தில் இருந்த காய் அடர்ந்த இலைகளின் இடையே விழுந்ததனால் ஏற்பட்ட சத்தமே அது.

“ஐயோ, உலகம் அழியப் போகின்றது” என்று கத்திக் கொண்டே முயல் கடற்கரைப் பக்கம் பாய்ந்தோடியது. முயலைத் தொடர்ந்து காட்டிலுள்ள விலங்குகள் எல்லாம் கடற்கரையை

நோக்கி ஓடின. இதைக் கண்ட சிங்கமும் கடற்கரையை மிக விரைவாகச் சென்றது. ஏனெனில் ஓடிக் கொண்டிருக்கும் மிருகங்கள் ஒன்றை ஒன்று தள்ளிக் கொண்டு கடலுக்குள் போய் விடுமே! எதற்காக ஓடி வந்து கடற்கரையில் நிற்கின்றன?.

சிங்கம் காட்டை ஒரு தரம் நோட்டமிட்டது. யானைகள் ஓடி வந்து கொண்டிருந்தன. சிங்கம் அவைகளை நிறுத்தியது. “ஏன் ஓடி வந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்?” என்று கேட்டது. “உலகம் அழியப் போகிறது. தப்புவதற்காக ஓடிக் கொண்டிருக்கிறோம்.” என்று யானைகள் கூறின. “உங்களுக்கு யார் சொன்னார்கள்?” சிங்கம் நிமிர்ந்து நின்றபடி கேட்டது. “புலிகள் எங்களுக்குக் கூறின என்றது யானை ஒன்று.

புலிகளிடம் விசாரித்தபோது கரடிகள் கூறின என்றன. இப்படியே காண்டாமிருகம், மான், மரை, பன்றி, காட்டுப்பூனை, எருமை, நரி, ஓநாய் என்று எல்லா விலங்குகளிடமும் கேட்டு வரும்போது கடைசியாக முயலில் வந்து

நின்றது. முயல் நடுங்கிக் கொண்டே
சிங்கத்தின் முன் வந்து நின்றது.

சிங்கம் முயலிடம், “உனக்கு எப்படி
உலகம் அழியப் போகின்றது என்று
தெரிந்தது” என்று கேட்டது. அதற்கு
முயல் தான் கற்பனை பண்ணிக்
கொண்டிருந்த வேளையில், பெரிய சத்தம்
கேட்டது என்றும், அதனால் உலகம்
அழியப் போகின்றது என்று
உணர்ந்ததாகவும் கூறியது. சிங்கம்
முயலிடம், “சத்தம் எங்கு கேட்டது?
எந்தத்திசையில் கேட்டது என்று
விசாரித்தது.

“பிரபுவே, அதை நினைக்கவே எனக்கு
நடுங்குகின்றது. எப்படிச் சொல்வது? என்று
நடுங்கிக் கொண்டே சொன்னது.
“பயப்படாதே! நானும் வருகிறேன். அந்த
இடத்தில் பூமி பிளந்திருக்கின்றதா?
பார்த்து வருவோம்.” என்று கூறி விட்டு,
மற்ற மிருகங்களிடம், நான் வரும் வரை
இந்த இடத்தை விட்டு யாரும் எங்கும்
போய் விட வேண்டாம்”. என்று எச்சரித்து
விட்டு, முயலைத் தன் முதுகில் சுமந்தபடி
காட்டுக்குள் நுழைந்தது.

முயல் குறிப்பிட்ட இடத்தில் பெரிய மரத்தின் காய் விழுந்து சிதறி இருப்பதைக் கண்டது. விஷயத்தையும் ஊகித்துக் கொண்டு திரும்பியது. திரும்பி வந்து மற்ற மிருகங்களிடம் “ஒருவர் சொல்கிறார் என்பதற்காக, அதை நம்பிக் கொண்டு பின்னால் ஓடுவதா? முயலின் வேண்டாத கற்பனைக்காக உங்களைக் கடலுக்கு இரையாக்க நினைத்தீர்களே!. வாருங்கள்.” என்று அழைத்துக் கொண்டு காட்டுக்குள் நுழைந்தது.

மற்றைய மிருகங்களும் தங்கள் யோசனை செய்யாமல் விட்ட தவறு புரிந்தது. தங்கள் முட்டாள்தனத்தினால் கடலுக்கு இரையாகும் கட்டம் வந்ததை நினைத்து வெட்கம் கொண்டன.

உண்மையாகத் தங்களைப் பற்றி, தங்கள் சமூகத்தைப் பற்றிச் சிந்திப்பவர்களின் கனவு, நிச்சியம் ஒரு நாள் வெற்றி பெற்றே தீரும்.

—மாத்ரன் லாதர் கிங்—

வினாவிடைப் போட்டி முடிவு

1. இந்த ஸ்பெயின் ஓவியர் தன் வாழ்க்கையின் கூடிய காலத்தைப் பிரான்ஸ் நாட்டில் கழித்தார். (தற்போதைய சினிமாப் பாடல்களில் இவர் பெயர் அடிபடுவதுண்டு)

(பா)லம். சீ(ப்)பு. குற(ளோ)வியம். (பி)ணக்கு. அ(க்)கா. ப(ஸ்)பம். (லோ)பனம் - பாப்ளோ பிக்காஸ்சோ -

♥ இந்தக் கேள்விக்கு யாரும் சரியான விடை தரவில்லை. இதன் பிறை எங்களுடையதே. "கா" வுக்குச் சொல் தரப்படவில்லை.

2. "குரான்" வாசிப்பவர்கள் இந்த மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்.

(இ)மாலயம். வ(ஸ்)த்திரம். ப(லா). அச்ச(ம்) - இஸ்லாம்.

3. தனக்குத்தானே முடி சூட்டிக் கொண்ட மாவீரர் இவர்.

(நெ)ருப்பு. த(ப்)பு. வாட்(போ)ர். மெல்(லி)னம். ஐ(ய)ம். க(ன்)னம். - நெப்போலியன் -

4. 1847இல் இருந்து 1931ம் ஆண்டு வரை வாழ்ந்த அமெரிக்க விஞ்ஞானி 1000 கண்டு பிடிப்புகளுக்கு மேல் கண்டு பிடித்தார்.

(தோ)ற்றம் அவ(ம)திப்பு, அ(ஸ்)தி, (எ)திர்ப்பு, பட்(டி), (ச)ன்மானம், நல்லவ(ன்) - தோமஸ் எடிசன்.

5.தோமஸ் எடிஸனும், கிரஹம் பெல்லும் ஒரே சமயத்தில் கண்டு பிடித்த பொருள் இது. (தொழில், மழ(லை), (பே)கன், கஞ்சி) - தொலைபேசி)

எழுதியவர்கள்:

- 1.கௌரிசங்கர் சரவணபவன்-Solingen
- 2.தர்சன் சரவணபவன்-Solingen
- 3.ஜெயதீபாஇரத்தினசபாபதிESchelbronn
- 4.ஜெயமாலாஇரத்தினசபாபதிEschelbronn
- 5.மோகன் இரத்தினசபாபதி-Eschelbronn
- 6.கிரிசாந்மனோரஞ்சிதராஜா-Münster
- 7.ஜெயசாந்மனோரஞ்சிதராஜா-Münster

இம்முறை வினாவிடைப்போட்டிக்கான பரிசைப் பெறுபவர் ஜெயதீபா இரத்தினசபாபதி. “இறையணர்வோடு இணைந்த வாழ்க்கை” என்னும் புத்தகம் இவருக்குப் பரிசாகக் கிடைக்கிறது.

குட்டிக் கமலன்

கமலன் அம்மாவுக்கும் அப்பாவுக்கும்
 செல்லப்பிள்ளை. செல்லம் கூடுதலாக இருந்ததால்,
 அவன், படிப்பில் கவனமில்லாமல்
 இருந்தான். “படி, கமலா, படித்து
 நல்ல பிள்ளையாக நீ வர
 வேண்டும்.” என்று அம்மா
 அவனைக் கட்டிக் கொண்டு
 கொஞ்சுவாள். அவனும்
 அம்மாவுக்குக் கட்டி முத்தம்
 கொடுப்பான். அத்தோடு அவன்
 படிப்பு முடிந்து விடும்.

வகுப்பில் அந்தத்
 தவணைக்கான பரீட்சை வந்தது.
 கணக்குப் பரீட்சையில் சைபர்
 கிடைத்தது. வீட்டுக்கு வந்ததும்
 அப்பா கவலையோடு அவனைப்
 ஏசினார், “உனக்கு நீ விரும்பிய
 சாப்பாடு, விளையாட்டுச் சாமான்,
 உடுப்புகள் எல்லாம் வாங்கித்
 தருகிறோம். எங்களுக்காக நீ
 படிக்கக் கூடாதா?”

அவன் அப்பாவைப் பார்த்துச்
 சிரித்தான். பின் அம்மாவைக் கட்டிக்
 கொண்டு, “அம்மா, முட்டை
 கொண்டு வந்திருக்கிறேன்.
 பொரித்துத் தாருங்கள்.” என்று
 தனது கணக்கு விடைத்தாளை
 அம்மாவிடம் கொடுத்தான்.
 அம்மாவும், அப்பாவும் தங்களை
 மறந்து சிரித்துக் கொண்டனர்.

கொடுப்பவனும் ஏற்பவனும்

நேரம் நள்ளிரவு. மோகனும் பெற்றோர்களும்
உறங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். வாழைத்
தோட்டத்தில் சத்தம் கேட்டது. மோகனும்
தந்தையும் தோட்டத்துக்குச் சென்று
பார்த்தார்கள். பக்கத்து வீட்டில் இருக்கும் மாது
நின்றிருந்தான். அவன் தொழிலை காய்கறிகளைத்
தோட்டத்தில் இருந்து திருடி விற்பது தான்.

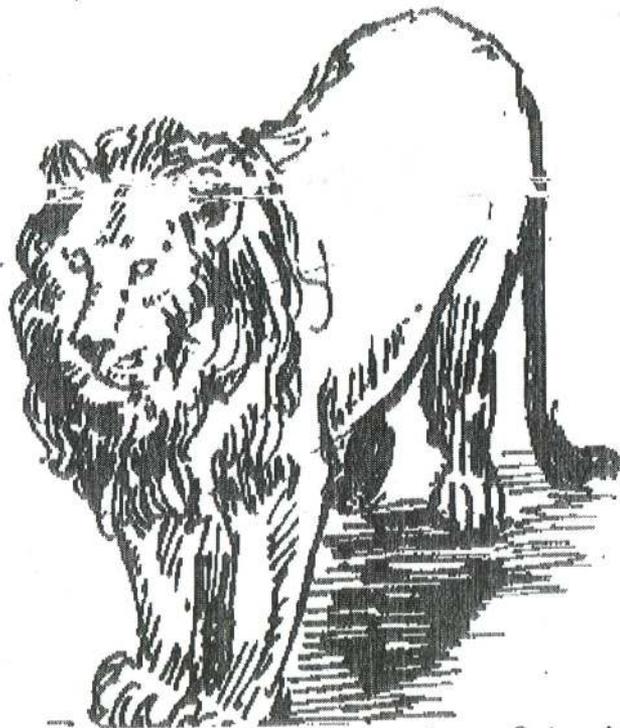
கையில் கத்தியுடன் நின்ற மாது கொலை
செய்யவும் பயப்பட மாட்டான் என்பது ஊரறிந்த

விஷயம். கிட்டச் சென்றால் கத்தியால் குத்தி விடுவானோ என்ற நிலை இருந்த போதும், தந்தை மாதுவிடம் சென்று கத்தியைத் தரும்படி கேட்டார். பயப்படாமல் தன்னை நெருங்கி வந்து கேட்டதும் மாது கத்தியை அவரிடம் கொடுத்தாள்.

கத்தியைப் பெற்றுக் கொண்ட மோகனின் தந்தை வாழைக்குலை ஒன்றை வெட்டி, அதில் அரைவாசியை மாதுவிடம் கொடுத்து, "தேவையானபோது என்னிடம் கேள். நான் உனக்குத் தருகிறேன். இனி இப்படிச் செய்யாதே! யாராவது திருட வந்தால் கவனித்துக் கொள்." என்று கூறி விட்டு வந்தார்.

மாது தன் தவற்றை உணர்ந்து கொண்டாள். அன்று முதல் வாழைத் தோட்டத்தில் திருட்டு எதுவும் நடக்கவில்லை. மோகனின் தந்தை மோகனிடம், "மோகன் நீயும் அறிந்து கொள். ஏற்பவன் நன்றாகச் சாப்பிடுவான். கொடுப்பவன் நிம்மதியாக நித்திரை செய்வான். இனித் தோட்டத்தில் திருட்டு எதுவும் நடக்காது" என்றார்.

சென்ற இதழ்த் தொடர்ச்சி-
சிங்கமும் நுளம்பும்

வேதனையால் துடிதுடித்த சிங்கம் வாய் விட்டு அழுதது. உடம்பு முழுவதும் தடித்து எரிவு கண்டது. வேதனையின் கொடுமையினால் கண்கள் மின்னின. வாயிலிருந்து நுரை தள்ளியது. வேதனை தாங்காமல் பலமாகச் சிங்கம் போட்ட சத்தத்தினால் காட்டு மிருகங்கள் பயந்தன.

சிங்கத்தின் கோபம் எல்லை கடந்தது. தன் வாலை இரண்டு பக்கமும் ஆட்டி ஆட்டி வலியின் வேதனையைத் தணித்துக் கொண்டது. ஒரே இடத்தில் நிற்கவோ, இருக்கவோ முடியாமல் பலமாகச் சத்தமிட்டபடியே காடு முழுவதும் அலைந்து திரிந்தது. அதனுடைய கோபத்தைக் கண்டு காட்டு விலங்குகள் ஓடி மறைந்தன.

நுளம்போ, தனது வெற்றியைச் சொல்லிக் கொண்டு காடு முழுவதும் பறந்து திரிந்தது. கண்முடித் தனமான கர்வத்துடன் பறந்து திரிந்த நுளம்பு, சிலந்தி வலை ஒன்றில் அகப்பட்டுக் கொண்டது. அதனுடைய வாழ்க்கையும் அத்துடன் முடிவுற்றது. -மகிழினி பரமசிவம்-

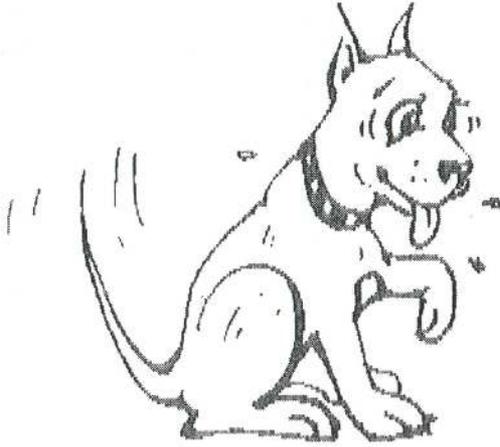

மகத்தான காரியங்களைச் செய்வதற்காகவே, ஆஸ்டவன் நம்மைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறான் என்றும், அவற்றை நாம் செய்து முடிப்போம் என்றும் உறுதியாக நம்பு. அது உன்னால் முடியும்.

- விவேகானந்தர் -

நாய்

நாய் ஒரு வீட்டு மிருகம்.
நாய் வீட்டைக் காக்கும்.
நாய் வள்வள் என்று குரைக்கும்
நாய் இறைச்சி விரும்பி தின்னும்.
நாய் நன்றி உள்ள மிருகம்.

-தர்ஷன் சரவணபவன் -

நாம் அனைவருமே சுதந்திரமாக வாழ வேண்டும். இல்லாவிட்டால் நம்மில் யாருமே சுதந்திரமாக இருக்க முடியாது.

-ஜோசப் மிக்வா-

பூனை சாப்பிட்ட தட்டு.

ஜோர்ஜ் அந்த நகரத்தில் மிகவும் பிரபல்யமானவர். பொழுது போக்காக அவர் பழைய பொருட்களைச் சேகரித்து வந்தார். பொழுது போக்காக என்பதை விடவும் பழைய பொருட்கள் வைத்திருப்பதை மிகவும் உயர்வாகவும், மதிப்புள்ளதாகவும் அவர் எண்ணினார்.

அவர் ஒரு தடவை தமது நண்பரின் வீட்டுக்குச் சென்றார். வழியில் பழைய பொருட்கள் விற்கும் கடை ஒன்று தென்பட்டது. அங்கு சென்ற கடையைப் பார்வையிட்டார் ஜோர்ஜ். பூனை ஒன்று தட்டில் பால் குடித்துக் கொண்டிருந்தது. தட்டைப் பார்த்ததும் பணக்காரர் அசந்து விட்டார்.

கடைக்காரன் விஷயம் புரியாமல்,
 பூனைக்குப் பால் கொடுக்க இந்தத்
 தட்டை வைத்திருக்கிறானே! என்று
 மனதில் வருந்திக் கொண்டார். தட்டை
 எப்படியாவது வாங்கி விட எண்ணினார்.
 பெறுமதி பெற்ற தட்டை விலைக்குக்
 கேட்க அவருக்குக் கஷ்டமாக இருந்தது.

‘பூனை அழகாக இருக்கிறதே!
 விலைக்குத் தருகிறாயா? எடுத்துக்
 கொள்கிறேன்.’ என்றார் ஜோர்ஜ். ஐந்தாறு
 ரூபாய் என்றார் கடைக்காரர். ‘சரி ,
 சொல்லியபடி பணத்தைத் தருகிறேன்.
 பூனை சாப்பிட்ட தட்டுக்கும் ஒரு
 விலையைப் போட்டுத் தந்து விடு.’
 என்றார் ஜோர்ஜ்.

‘தட்டு விலைக்குக் கொடுக்க முடியாது.’
 என்ற கடைக்காரர், தீரும்பவும் ஜோர்ஜ்
 வற்புறுத்திக் கேட்கவே, அந்தத் தட்டில்
 சாப்பிட்ட பூனைகளே பல நாறு
 ரூபாய்களைச் சம்பாதித்துத் தந்துள்ளன.
 அதைக் கொண்டே தட்டின் பெறுமதி
 எனக்குத் தெரியும். எனவே தட்டு
 தருவதற்கில்லை.’ என்றான்.

சொற்களைக் கண்டு பிடியுங்கள்

கொ	வ்	வை	கை	வ	ளை	ச	ப	ல	ம்
லை	த	சே	வி	ப	ச்	சா	ரி	பு	ச
வ	ஞ்	ச	னை	க	ரு	தி	தி	ர	ஞ்
த	டி	ம	ன்	ம	த	ன்	கு	த	ப
ன	மை	ய	ல்	ங்	யி	ம்	ப	ம்	ர
ம்	ழ	ம்	ய	க	ர்	வ	ம்	பு	ஸ்
ன	ப	டு	க	லி	ள	ர	ல	ப்	ப
த	ண்	ணீ	ர்	ல்	ள்	தி	கு	டி	ர
ந்	சூ	ள்	பு	வி	க	சூ	ங்	ந	ம்
ச	ம்	ப	வ	ம்	ளி	ம	அ	ப்	பா

முடிவு திகதி: 05.02.98

போகின்ற உயிரை வேண்டுமானாலும்
தடுத்து நிறுத்தி விடலாம். ஆனால்,
அதர்மம் நடைபெறுவதை மட்டும் நிறுத்தி
விட முடியாது.

-பிளாட்டோ-

காணல் பொழுது

பச்சை நிற இலைகளின்
பசுமை நெஞ்சை அள்ளுகதே!
வர்ண வர்ணப் பூக்களின்
வண்ணம் கண்ணைக் கவருதே!

பூவில் உள்ள தேனை உன்னை
பூச்சி பூவை வொய்க்குகதே!
வொய்க்கும் போது இரையும் சத்தம்
மோகமாய் இருக்குகதே!

சின்னச் சிறிய சிறகடித்து
சிட்டுக் குருவி பறக்குகதே!
சின்னக் குருவி மைனாச் சத்தம்
சிந்தை தன்னை மயக்குகதே!

குருவி, பூச்சி மட்டுமல்ல
குரைக்கும் நாயின் சத்தமும்,
கூடவே படுத்திருக்கும்
குட்டிப் பூனைச் சத்தமும்

கவலையின்றிக் குயில் கொள்ளும்
கண்மணிகாள் உங்களை
காலை நேரம் வந்தவிதன்று
கண்ணியமாய் எழுந்துகதே.

—புலவர் பூங்கோதை—

என்னுடைய குதிரை

இரண்டு சிவகிதர்கள் குதிரை வாங்கினார்கள். “எது உனது குதிரை. எது உனது குதிரை, எப்படி கண்டு பிடிப்பது?” என்றான் தாடு. சோமுவும் யோசித்தான். பின்பு சோவ்வான், “எனது குதிரை வாலில் நீலத்துணி கட்டி விடுவோம். கண்டு கொள்ள வசதியாக இருக்கும்.”

சில நாட்கள் சென்றன. வாலில் கட்டிய துணி எங்கோ, விழுந்து விட்டது. தாடு, “இப்போது எப்படி கண்டு பிடிப்பது?” இருவருமே நன்றாக

யோசித்தவர். றுடிவில் சோடு சோவ்வாவ்,
 “இன்னொரு தரம் நிறத்தணி கட்டவாலும்
 விழுந்து விரும் தானே. ஆனபடியால் ஒரு வறி
 தாவ் இருக்கின்றது. நீ வைத்திருக்கும்
 வெள்ளைக் குதிரை உன்னுடையது. நான்
 வைத்திருக்கும் சாம்பல் நிறக்குதிரை
 என்னுடையது என்று நினைத்துக் கொள்ளுவோம்”.

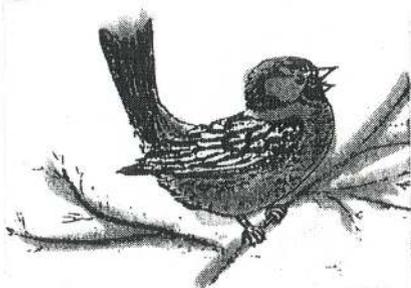

தந்திரக் கணக்கு:

மேலிருந்து கீழாக நான்கு பத்துப்
 பெண்க்குகளும் (Pfennige = ஜேர்மன் நாட்டுக்காக) ,
 இடமிருந்து வலமாக மூன்று
 பத்துப் பெண்க்குகளுமாக
 அறுபது பெண்க்குகள்
 இருக்கின்றன. ஒரு பத்துப்
 பெண்க்கை மட்டும் மாற்றி
 வைத்து இரு பக்கத்திலும்
 நாலு பத்துப் பெண்க்குகள்
 வரும்படி செய்யுங்கள். (விடை
 ஒளிந்திருக்கிறது)

கழுகின் கர்வம்

மிருகங்களுக்கு
அரசன் இருப்பது
போலத் தானும்
பறவைகளுக்கு
அரசனாக இருக்கக்
கழுகு ஆசைப்பட்டது.

அது ஆசைப்பட்டதில் தப்பில்லைத் தான்.
பறவைகளில் பெரியது. வலிமை
கூடியதாகவும் கழுகு தானே
காணப்படுகின்றது.

இதனால் தான் ஆடம்பரமாக இருக்க
வேண்டும் என்று நினைத்தது. தன்
இறகு முழுக்கவும் தங்கமுலாம் பூசிக்
கொண்டது. ஆடம்பரமாக இருந்ததுடன்
கர்வத்துடன் அங்கும்
இங்கும் பார்த்துக்
கொண்டது. இதை
அருகில் இருந்த
சிட்டுக்குருவி
கவனித்துக் கொண்டு
இருந்தது.
வானத்தில் பறந்து
திரிந்து

பறவைகளிடம் திறை வசூலிக்கவும்
எண்ணிக் கொண்டது.

வானத்தை நோக்கிப் பறந்தது. தங்க
முலாம் பூசப்பட்ட இறகுகள் பாரமாக
இருந்தபடியால் தொப்பெனக் கீழே
விழுந்து விட்டது. அருகில் இருந்த சிட்டுக்
குருவி ஓடி வந்தது. “அரசே, நீங்கள்
கீழே விழுந்த சத்தம் கேட்டு நீங்கள்
இறந்து விட்டதாக நினைத்து
பறவைகளுக்கு எல்லாம் செய்தி அனுப்பி
விட்டேனே!. நீங்கள் இன்னும்
இறக்கவில்லையா? என்று கேட்டது.

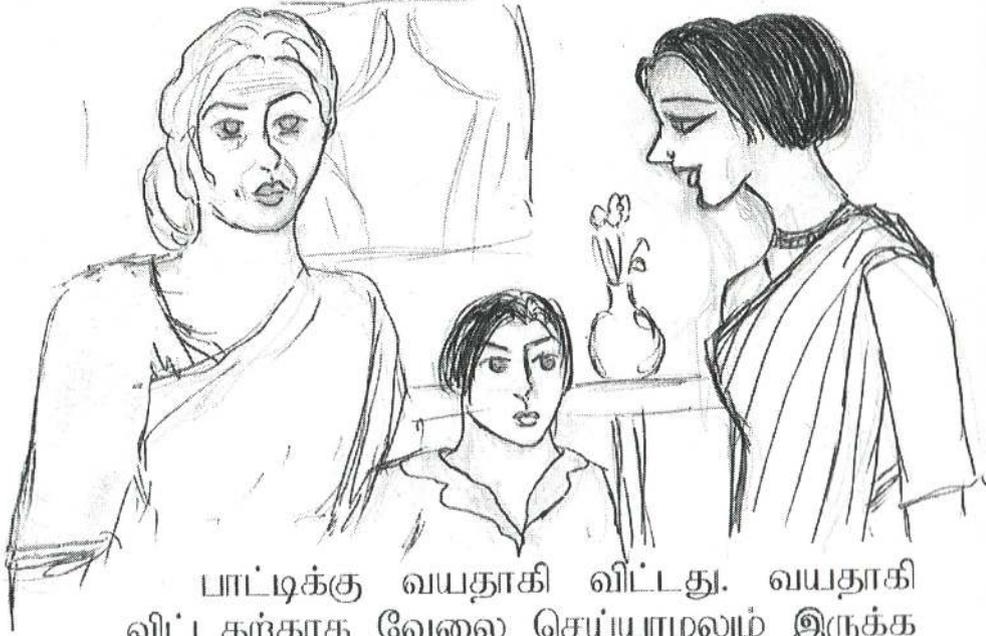
கழுகு தன்னிடம் இருந்த கர்வம்
தன்னைக் கீழே தள்ளி விட்டதை
உணர்ந்து வெட்கப்பட்டது. பின்
சிட்டுக்குருவியிடம், “செத்தது நானில்லை.
என் கர்வம்.” என்று சொல்லியது.

நம்மிக்கை இறப்பதே பெலவீனம், அதுவே மரணம்.
அச்சரின்மையே வலிமை. அதுவே உயிர். எனவே
அச்சம் தவிர. - ஐ அன்னை -

பாட்டியின் அன்புப் பேரன்

பாட்டிக்கு வயதாகி விட்டது. வயதாகி விட்டதற்காக வேலை செய்யாமலும் இருக்க மாட்டாள். செய்து கொடுத்தாலும் அம்மாவிடம் திட்டு வாங்காமல் இருப்பதில்லை. ஒருநாள் பாட்டி சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த பீங்கான் தட்டைத் தவறுதலாக உடைத்து விட்டாள்.

அம்மா மகனைக் கூப்பிட்டாள். “கடைக்குச் சென்று பாட்டிக்கு மரத்தால் செய்த தட்டு வாங்கி வா. அதைத் தான் பாட்டி உடைக்காமல் இருப்பாள்.” மகனும்

கடைக்குச் சென்று தட்டுகள் இரண்டு
கொண்டு வந்தான். “ஒரு மரத்தட்டுத் தானே
வாங்கி வரச் சொன்னேன். இரண்டு தட்டு
ஏன்?” என்றாள் அம்மா.

“ஒன்று பாட்டிக்கு, மற்றது நீ
பாட்டியாகும் போது தேவைப் படுமே!
அதற்காகத் தான்.” என்றான் மகன்.

-பாகிஸ்தான் நாடோடிக் கதை-

எந்தக் காரியத்தையும், விரைவாகவும், சிறப்பாகவும்,
செய்து முடிக்க எளிய வழி ஒன்றிருக்கின்றது. செய்ய
வேண்டிய காரியங்களை வரிசைப் படுத்திக் கொண்டு
ஒழுங்கு முறை தவறாது நேரப்படி ஒவ்வொன்றாய்ச்
செய்தால் போதும்.

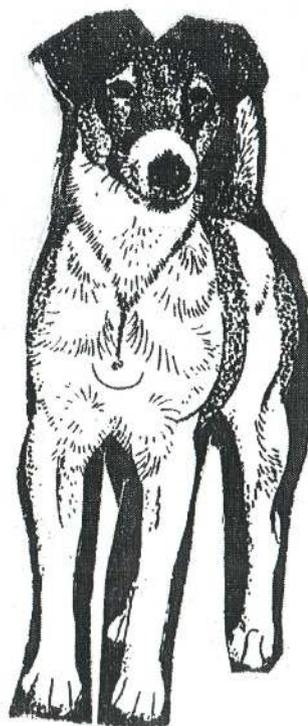
- ஹேரிலோரைன் -

“மின் வாங்காதே, சோர்வடையாதே, நம்பிக்கை
இழக்காதே. - வின்ஸ்டன் சேர்ச்சில்--

நாயும் ஆடும்

தாகம் கொண்ட நாயொன்று
தண்ணீருக்காக அலைந்தது!
வழியில் தண்ணீர்க் கிணறொன்றைக்
கண்டு எட்டிப் பார்த்தது!

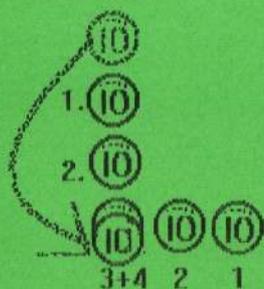
தண்ணீர் இருக்கக் கண்டதற்குள்
தாவிக் குதித்துப் பாய்ந்தது!
எண்ணியபடி நீர் குடித்தது,
ஏறி வரவே முடியவில்லை

தண்ணீர் குடிக்கக் கிணறருகே
 தனியே வந்த ஆடொன்றை,
 “அண்ணி, உள்ளே குதி” என்ன
 ஆடும் கிணற்றுள் குதித்ததுவே!

நாயும் ஆட்டின் மீதேறி
 “நன்றென” வெளியே வந்ததுவே!
 “நீயும் சுகமாய் நில்”லென்று
 நெடுந்தாரம் நாய் போனதுவே!

தீயார் சொல்லைக் கேட்டாலே
 தீமை தானே விளையுமென-ஆடு
 வாயால் அழுது மனம் நொந்து
 வழியும் அறியா நின்றதுவே.
 -ஐயசாந் மனோரஞ்சிதராஜா-

கந்திரக்கணக்கு விடை:

மேலே உள்ள பத்துப்
 பெணிகளை எடுத்து நாலாவதாக
 உள்ள பத்துப் பெணிக்கின் மேல்
 வைத்து விடுங்கள்.

நீறும்
எயில்கள்
நாடுவெயும்
கெதெய
தெயும்
நாடுவெயும்

தெயுக்குக்கு
Struvar Amutham
Alef Str. 11
50189 Elsdorf
Germany
02271/66527

NEKTAR FÜR KINDER